

'PEPINA PARKERA'

Synonimy:

'Parker's Pippin', 'Parkers Pepping'

Pochodzenie:

odmiana angielska

Fot. Grzegorz Hodun

Rodowód:

nieznany

Drzewo:

niezbyt duże; korona kulista lekko spłaszczona, średnio silnie zagęszczona. Wchodzenie w owocowanie wczesne. Plonowanie obfite i w miarę regularne

Podatność na choroby:

mała na parcha jabłoni

Wytrzymałość na mróz:

duża

Owoce:

średniej wielkości, kuliste lub kulisto-stożkowate, żółtawozielone, prawie całe pokryte brązowym ordzawieniem. Kielich mały, zamknięty. Szypułka krótka, stosunkowo gruba. Miąższ zielonkawobiały, dość zwięzły, kruchy, soczysty, słodko-kwaskowaty, lekko aromatyczny

Dojrzałość zbiorcza:

pierwsza dekada października

Dojrzałość konsumpcyjna:

do czterech miesięcy po zbiorze

Właściwości użytkowe:

owoce przydatne do bezpośredniego spożycia i przerobu – głównie na moszcz

Praca wykonana w ramach dotacji celowej MRiRW

Zadanie 1.2. Zachowanie *ex situ* zasobów genowych ogrodnictwa roślin użytkowych.